

Η ΕΟΡΤΗ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΜΕΓΑΛΟΜΑΡΤΥΡΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΤΟΥ ΤΡΟΠΑΙΟΦΟΡΟΥ ΕΙΣ ΛΥΔΔΑΝ.

Τήν Τετάρτην, 3^{ην} /16^{ην} Νοεμβρίου 2011, ἐωρτάσθη πανηγυρικῶς ἡ ἐορτή τῆς ἀνακομιδῆς τοῦ λειψάνου τοῦ Ἀγίου μεγαλομάρτυρος Γεωργίου τοῦ Τροπαιοφόρου εἰς τήν Λύδδαν. Ἡ Λύδδα, γνωστή ἐκ τῆς ἀρχαιότητος καί ὡς Διόσπολις, εἶναι μία ἀπό τὰς πόλεις, αἱ ὁποῖαι εὐθύς ἐξ ἀρχῆς ἐδέχθησαν τό κήρυγμα τοῦ Εὐαγγελίου ὑπό τῶν Ἀποστόλων, ὡς ἀναφέρεται εἰς τό βιβλίον τῶν Πράξεων. «Ὁ ἀπόστολος Πέτρος κατήλθε πρὸς τοὺς ἁγίους, τοὺς κατοικοῦντας εἰς τήν Λύδδαν...» «...καὶ εἶδαν αὐτὸν πάντες οἱ κατοικοῦντες Λύδδαν...», ἔνθα καὶ ἐθεράπευσε τὸν παράλυτον Αἰνέαν, (Πράξ, 9, 32-35).

Ἐκ Λύδδης ἦτο ἡ ἐκ μητρὸς καταγωγὴ τοῦ Ἀγίου ἐνδόξου μεγαλομάρτυρος Γεωργίου τοῦ Τροπαιοφόρου. Διὰ τὸν λόγον τοῦτον καὶ ὁ ἅγιος Γεώργιος πρὸ τοῦ μαρτυρίου τοῦ ἐπὶ Διοκλητιανοῦ, εἰς Ρώμην τό 303 μ.Χ., ἀνέθεσεν εἰς τὸν ὑπηρέτην αὐτοῦ νά φέρῃ τό σκῆνωμά του καὶ νά τό ἐνταφιάσῃ εἰς Λύδδαν.

Εἰς τὸν τόπον τοῦ ἐνταφιασμοῦ του, ὅπου καὶ ὑπῆρχεν εὐκτήριος οἶκος τῶν Χριστιανῶν κατοίκων τῆς Λύδδης, ἀνήγειρε μεγαλοπρεπῇ ναὸν ἀργότερον ἡ Ἁγία Ἑλένη, ὅτε ἐπεσκέφθη τοὺς ἁγίους Τόπους τήν δεκαετίαν τοῦ 326-336 μ.Χ. καὶ ἐμερίμνησε διὰ τὰ ἐγκαίνια αὐτοῦ. Ἐκ τοῦ Ἀγίου Γεωργίου ἡ πόλις ὠνομάσθη καὶ Γεωργιούπολις.

Τήν μνήμην τῆς ἀνακομιδῆς τοῦ λειψάνου τοῦ Ἀγίου Γεωργίου καὶ τῶν Ἐγκαινίων τοῦ Ναοῦ αὐτοῦ τούτου ἐορτάζει ἡ Ἐκκλησία τῶν Ἱεροσολύμων τήν 3^{ην} /16^{ην} Νοεμβρίου ἐκάστου ἔτους, ὡς περιεκτικῶς καὶ εὐστόχως λέγει τό Συναξαριακόν Δίστιχον: «Ναοῦ τὰ ἐγκαίνια, μάρτυς καὶ θέσι, τῶν λειψάνων σου νῦν γεραίρει ἡ κτίσις».

Διὰ τήν ἐορτήν ταύτην μετέβη εἰς Λύδδαν κατὰ τήν ὥς ἄνω μνημονευθεῖσαν ἡμέραν ἡ Α.Θ.Μ. ὁ Πατήρ ἡμῶν καὶ Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος καὶ μετὰ τήν εἰς τήν εἴσοδον τῆς πόλεως γενομένην Αὐτῷ ὑπὸ τοῦ ἡγουμένου Ἀρχιμανδρίτου π. Σωφρονίου, τοῦ Προέδρου καὶ τῶν Προσκόπων τῆς Λύδδης θερμὴν ὑποδοχὴν, ἐτέλεσε τήν θ. Λειτουργίαν, συλλειτουργοῦντων Αὐτῷ τοῦ Ἱερωτάτου Μητροπολίτου Ναζαρέτ κ. Κυριακοῦ, τοῦ Ἱερωτάτου Μητροπολίτου Καπιτωλιάδος κ. Ἡσυχίου, τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἰόππης κ. Δαμασκηνοῦ, τοῦ Γέροντος Ἀρχιεπισκόπου, Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντίνης κ. Ἀριστάρχου, Ἀγιοταφίτων Ἱερομονάχων καὶ Ἀραβοφώνων ἐγγάμων ἱερέων κυρίως ἐκ τῶν ὁμόρων πόλεων τῆς Λύδδης, ἥτοι Ἰόππης καὶ Ρέμλης, ἀλλὰ καὶ ἐξ Ἱεροσολύμων καὶ πόλεων τῆς Παλαιστινιακῆς Αὐτονομίας.

Διὰ τήν ἐορτήν προσῆλθον ἀπὸ τὸν Ἑσπερινόν τῆς παραμονῆς ἀλλὰ καὶ διαρκούσης τῆς θ. Λειτουργίας χιλιάδες Ὀρθοδόξων καὶ μὴ Ὀρθοδόξων Χριστιανῶν, ἀλλὰ καὶ Μουσουλμάνων, προσκυνούντων τὸν ἐν τῇ ὑπογείῳ κρύπτῃ τάφῳ τοῦ Ἀγίου, ἀναπτόντων κηρία, παρακολουθούντων τήν θ. Λειτουργίαν καὶ προσφερόντων τὰ τάματα αὐτῶν εἰς λαμπάδας καὶ ἄμνους σφαγιαζομένους εἰς τό προαύλιον τοῦ Ναοῦ, ὑποβαλλόντων τὰς παρακλήσεις καὶ τὰ αἰτήματα αὐτῶν πρὸς τὸν Ἅγιον ἢ ἀναπεμπόντων εὐχαριστίας διὰ δεχθεῖσαν βοήθειαν. Εἰς τήν κατανυκτικὴν συμμετοχὴν εἰς τήν θ. Λειτουργίαν ἐβοήθησεν ἡ χορωδία τῆς Ἀκκρης καὶ τοῦ

Σαχνίν, διευθυνομένη υπό τοῦ Ἀρχιμανδρίτου π. Φιλοθέου.

Πρός τό πολυπληθές τοῦτο εὐλαβές, ἀλλά καί φωνασκοῦν ἐκκλησίασμα ἀπηύθυνε κήρυγμα ἡ Α.Θ.Μ. ὁ Πατήρ ἡμῶν καί Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος ἔχον ὡς ἔπεται:

«Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ μαθηταῖς: ὅταν δὲ ἔλθῃ ὁ Παράκλητος ὃν ἐγὼ πέμψω ὑμῖν παρὰ τοῦ πατρός, τὸ Πνεῦμα τῆς ἀληθείας ὃ παρὰ τοῦ πατρὸς ἐκπορεύεται, ἐκεῖνος μαρτυρήσει περὶ ἐμοῦ· καὶ ὑμεῖς δὲ μαρτυρεῖτε, ὅτι ἀπ’ ἀρχῆς μετ’ ἐμοῦ ἐστε. Ταῦτα λελάληκα ὑμῖν ἵνα μὴ σκανδαλισθῆτε. Ἀποσυναγώγους ποιήσουσιν ὑμᾶς, ἀλλ’ ἔρχεται ὥρα, ἵνα πᾶς ὁ ἀποκτείνας ὑμᾶς δόξῃ λατρεῖαν προσφέρειν τῷ Θεῷ», (Ἰωάν. 15, 26-27/16, 1-2).

Ἀγαπητοὶ ἐν Χριστῷ ἀδελφοί,

Εὐλαβεῖς Χριστιανοί,

Ὁ ἔνδοξος μεγαλομάρτυς Ἅγιος Γεώργιος μᾶς συνήγαγε σήμερον ἐν τῷ ἐπωνύμῳ ἱερῷ ναῷ αὐτοῦ εἰς τὴν ἱστορικὴν πόλιν τῆς Λύδδης, διὰ νά τιμήσωμεν τὴν μνήμην αὐτοῦ. Ποιοῦμεν δέ τοῦτο, διότι, ὡς λέγει ὁ Ἱερός Χρυσόστομος: «μαρτύρων γὰρ θάνατος, πιστῶν ἐστὶ παράκλησις, Ἐκκλησιῶν παρρησία, Χριστιανισμοῦ σύστασις, θανάτου κατάλυσις, ἀναστάσεως ἀπόδειξις, δαιμόνων γέλως, διαβόλου κατηγορία, φιλοσοφίας διδασκαλία καί πάντων τῶν ἀγαθῶν ρίζα».

Ὦντως ἀγαπητοί μου, ὁ θάνατος τῶν μαρτύρων τῆς ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ εἶναι Χριστιανισμοῦ σύστασις, θανάτου τῆς ἁμαρτίας κατάλυσις καί ἀναστάσεως ἀπόδειξις. Καί τοῦτο διότι ὁ Χριστιανισμός, δηλονότι ἡ χριστιανικὴ Ἐκκλησία, εἶναι τεθεμελιωμένη ἐπὶ τοῦ σταυρικοῦ αἵματος τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ. Τό δέ σταυρικόν καί μαρτυρικόν αἷμα τοῦ Χριστοῦ εἶναι αὐτό τό ὁποῖον κατήργησε, κατέλυσε διὰ παντός τόν ἐκ τῆς ἁμαρτίας τοῦ Παλαιοῦ Ἀδάμ εἰσαχθέντα θάνατον εἰς τόν κόσμον. Μέ ἄλλα λόγια, ὁ θάνατος τοῦ νέου Ἀδάμ, τοῦ Χριστοῦ, κατήργησε τόν θάνατον τῆς ἁμαρτίας. Ἀπόδειξις τούτου εἶναι ἡ ἐκ νεκρῶν Ἀνάστασις τοῦ Χριστοῦ. Τῆς δέ Ἀναστάσεως τοῦ Χριστοῦ ἀπόδειξις εἶναι ὁ μαρτυρικὸς θάνατος τοῦ Χριστοῦ.

Ὁ θάνατος δέ τῶν μαρτύρων τῆς ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ, ὡς λέγει ὁ Ἱερός Χρυσόστομος, «οὐκ ἐστὶ θάνατος, ἀλλὰ ζωῆς βελτίονος ἀρχή, μὴ γάρ δὴ τοῦτο ἴδῃς, ὅτι γυμνόν τοῦ μάρτυρος τό σῶμα πρόκειται τῆς ψυχικῆς ἐνεργείας ἔρημον. Ἀλλ’ ἐκεῖνο σκόπει ὅτι τῆς ψυχῆς αὐτῆς ἑτέρα παρακάθεται μείζων αὐτῷ δύναμις, ἡ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος χάρις, δι’ ᾧ θαυματοποιεῖ». Ἰδοὺ τί θα λέγῃ ἐν προκειμένῳ ὁ ὑμνωδός τοῦ Ἁγίου Γεωργίου: «Πάθει τό πάθος μιμούμενος, τό ζωηφόρον Χριστοῦ, παρ’ αὐτοῦ τὴν ἐνέργειαν τῶν θαυμάτων εἴληφας, ἀθλοφόρε Ἅγιε. Αἵματι τῷ σῷ σταζόμενος, τῷ ζωοδότῃ Χριστῷ τῷ τό αἷμα τό τίμιον, διὰ σέ κενώσαντι προσηνέχθης, Γεώργιε, καὶ κοινωνόν σε δόξης εἰργάσατο καί βασιλείας Αὐτοῦ συμμετοχόν ὡς ἀριστεύσαντα κατὰ τοῦ ἀλάστορος καί τά δεινὰ τούτου μηχανήματα τελείως σβέσαντα».

Ἡ Ἐκκλησία μας τιμᾷ ἰδιαιτέρως τοὺς Ἁγίους αὐτῆς μάρτυρας, διότι τό ἴδιον αὐτῶν αἷμα ἐξέχεαν ὑπὲρ τῆς ἀληθείας. Ἡ δέ ἀλήθεια εἶναι ὁ Χριστός: «Εγὼ εἰμι ἡ ὁδός καί ἡ ἀλήθεια», (Ἰωάν. 14-6). Τῆς ἀληθείας τοῦ Χριστοῦ μάρτυς, κήρυξ καί εὐαγγελιστής εἶναι ὁ θεσμός τῆς Ἐκκλησίας. Τόν δέ θεσμόν τοῦτον συγκροτεῖ καί συνέχει τό Ἅγιον Πνεῦμα, τό Πνεῦμα τῆς Ἀληθείας τοῦ Χριστοῦ, τό ἐκ τοῦ

Πατρός έκπορευόμενον.

Τό ὑπέρ τῆς ἀληθείας τοῦ Χριστοῦ ἐκχυθέν αἷμα τῶν μαρτύρων τῆς σωζούσης ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ εἶναι ἐκεῖνον, τό ὁποῖον ἐδραίωσεν εἰς τά πέρατα τῆς οἰκουμένης τήν διδασκαλίαν τῶν Ἀγίων Ἀποστόλων. Ὁ Μέγας τῶν Ἑθνῶν Ἀπόστολος Παῦλος παραγγέλλει εἰς τόν μαθητήν του Τιμόθεον, λέγων: «Μνημόνευε Ἰησοῦν Χριστόν ἐγγεγεμένον ἐκ νεκρῶν, ἐκ σπέρματος Δαυΐδ κατὰ τό Εὐαγγέλιόν μου. Ἐν ᾧ κακοπαθῶ μέχρι δεσμῶν ὡς κακοῦργος, ἀλλ' ὁ λόγος τοῦ θεοῦ οὐ δέδεται. Διά τοῦτο πάντα ὑπομένω διά τούς ἐκλεκτούς, ἵνα καί αὐτοί σωτηρίας τύχωσι τῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, μετά δόξης αἰωνίου», (Β' Τιμ. 2, 8-10).

Ὑπέρ τῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ σωτηρίας ὅχι μόνον ἐδίδαξεν ὁ Ἅγιος Γεώργιος, ἀλλά καί λαμπρῶς -ὡς λέγει ὁ συναξαριστής αὐτοῦ- τόν Χριστόν θεόν τε καί θεοῦ Υἱόν ἀνεκήρυξε παρρησιασάμενος τό μυστήριον τῆς εὐσεβείας, δηλονότι τό μυστήριον τῆς θείας οἰκονομίας. Τοῦτο δέ ἐποίησεν ὁ Ἅγιος ἐν Ρώμῃ ἐνώπιον τοῦ αὐτοκράτορος Διοκλητιανοῦ καί πάσης τῆς τῶν Ρωμαίων Βουλῆς. Ἀνεδείχθη ὁ Ἅγιος μέγας μάρτυς ὅχι ἀπλῶς τῆς ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ, ἀλλά καί τῶν ἔργων τῆς τοῦ Χριστοῦ ἀγάπης, ὡς ἐπίσης καί θαυματουργός, ὡς ψάλλει καί ὁ ὑμνωδός τῆς Ἐκκλησίας: «Ὡς τῶν αἰχμαλώτων ἐλευθερωτής καί τῶν πτωχῶν ὑπερασπιστής, ἀσθενούντων ἰατρός, βασιλέων ὑπέρμαχος, τροπαιοφόρε μαγαλομάρτυς Γεώργιε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ θεῷ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν».

Ἀνεδείχθη μέγας μάρτυς, ἐπαναλαμβάνομεν, τῆς ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ ὁ Τροπαιοφόρος Γεώργιος, ὁ ἔχων τό γένος ἐκ πατρός μέν Καππαδόκης, ἐκ μητρός δέ Παλαιστίνος, διότι ἐκ προγόνων ἐσέβετο τόν Χριστόν, μιμούμενος τήν διδασκαλίαν καί τό ἔργον, ἀλλά καί τό πάθος τοῦ Χριστοῦ. Μέ ἄλλα λόγια, ὁ Γεώργιος κατῴρθωσε νά ἀποβάλλῃ τόν παλαιόν Ἀδάμ, ὅταν κατὰ τό βάπτισμά του ἐνεδύθη τόν νέον Ἀδάμ, δηλονότι τόν Χριστόν.

Ἡ διά τοῦ Ἁγίου Βαπτίσματος καί τοῦ χρίσματος τῆς σφραγίδος τῆς δωρεᾶς τοῦ Ἁγίου Πνεύματος ἔνταξίς μας εἰς τό σῶμα τῆς Ἐκκλησίας, τό Σῶμα τοῦ Χριστοῦ, εἰς οὐδέν ἄλλο τι ἀποσκοπεῖ, εἰ μή μόνον εἰς τήν μνηστείαν τῆς βασιλείας τοῦ θεοῦ Πατρός, Κυρίου δέ ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Τήν μνηστείαν, τήν ἀρραβῶνα τῆς ἐπουρανίου τοῦ Χριστοῦ βασιλείας ἐπέτυχεν καί ὁ σήμερον τιμώμενος Ἅγιος ἡμῶν Γεώργιος, ἐπὶ τῇ μνήμῃ τῆς μετακομιδῆς τοῦ ἱεροῦ αὐτοῦ λειψάνου ἐν αὐτῷ τούτῳ τῷ τόπῳ τῆς μεγαλυνύμου πόλεως Λύδδης καί δὴ τοῦ μεγαλοπρεποῦς καί ἐπωνύμου αὐτοῦ Ναοῦ, διά τοῦ μαρτυρίου τῆς ἀγάπης τῆς ἐν Χριστῷ. Καί λέγομεν τῆς ἐν Χριστῷ ἀγάπης διότι, ὡς παρατηρεῖ ὁ Ἱερός Χρυσόστομος «ἀγάπης οὐδέν οὔτε μεῖζον οὔτε ἴσον ἐστίν, οὐδέ αὐτό τό μαρτύριον, ὃ πάντων ἐστί κεφάλαιον τῶν ἀγαθῶν».

Ἐάν, ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, θέλωμεν νά φανῶμεν ἄξιοι τῆς τιμῆς τῶν Ἀγίων καί δὴ τοῦ Ἁγίου μαγαλομάρτυρος Γεωργίου, πρέπει νά γίνωμεν καί ἡμεῖς ζηλωταί καί μιμηταί τῆς ἀρετῆς αὐτοῦ καί τῶν καλῶν ἔργων τῆς ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ. Ἐξ ἄλλου, κατὰ τούς Ἁγίους Πατέρας τῆς Ἐκκλησίας τό τῶν Ἀγίων μαρτύριον δέν τελειοῦται, δέν ὁλοκληρώνεται μόνον διά τοῦ πάθους τοῦ μαρτυρικοῦ, ἀλλά καί διά τοῦ λόγου τῆς χάριτος: «Πᾶς γάρ κῆρυξ ἀληθείας, μάρτυς ἐστί τοῦ θεοῦ».

Τῆς σωζούσης ἀληθείας καί τῆς ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ καλούμεθα καί ἡμεῖς, ἀγαπητοί, νά γίνωμεν μάρτυρες διά τῶν πρεσβειῶν τοῦ Ἁγίου ἐνδόξου μαγαλομάρτυρος Γεωργίου καί τῶν πρεσβειῶν τῆς Ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν

θεοτόκου καί ἀειπαρθένου Μαρίας. Ἀμήν.

Τήν θ. Λειτουργίαν παρηκολούθησεν ὁ ἀντιπρόσωπος τοῦ Ἑλλήνου Πρέσβεως εἰς τό Ἰσραήλ, οἱ Πρέσβεις τῆς Γεωργίας, τῆς Λευκορωσίας καί τῆς Σερβίας, ὁ Δήμαρχος τῆς Λύδδης καί ὁ Κυβερνήτης τῆς περιοχῆς Κιρκασίας τῆς Οὐκρανίας κ. Σεργκέϊ Μπορισόβιτς, συνοδευόμενος ὑπό τοῦ Πρέσβεως τῆς Οὐκρανίας εἰς τό Τέλ-Αβίβ κ. Nennundo Nadolenko καί συνεργατῶν αὐτοῦ.

Τήν θ. Λειτουργίαν ἠκολούθησε δεξιῶσις εἰς τό ἡγουμενεῖον, παρατεθεῖσα ὑπό τοῦ καθηγουμένου ὁσιωτάτου Ἀρχιμανδρίτου π. Σωφρονίου.

Τήν μεσημβρίαν ἡ Ἐπιτροπή τῆς Κοινότητος τῆς Λύδδης παρέθεσεν εἰς τήν Λέσχην τῆς Κοινότητος γεῦμα εἰς τόν Μακαριώτατον, τήν συνοδείαν Αὐτοῦ καί εἰς προσκεκλημένους ἐκ τῆς Κοινότητος τῆς Λύδδης καί ἐξ ἄλλων Κοινοτήτων.

Διαρκοῦντος τοῦ γεύματος τούτου ὁ Πρόεδρος τῆς Κοινότητος κ. Γιοῦσεφ Χάνχαν, ἠὺχαρίστησε τόν Μακαριώτατον διά τήν παραχώρησιν πατά τοῦ Πατριαρχείου τεμαχίου γῆς δι' οἰκιστικὴν ἀνοικοδόμησιν καί ὁ Δήμαρχος τῆς πόλεως τῆς Λύδδης ἠὺχαρίστησε διά τήν πρόσκλησιν εἰς τήν ἑορτήν καί τό γεῦμα καί ἀνεφέρθη εἰς τό σχολεῖον τῆς Ρέμλης ὡς πρότυπον σχολεῖον.

Ἐκ τῆς Ἀρχιγραμματείας.

ngg_shortcode_0_placeholder